

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

februar-marts 2025, årg. 36 nr. 1

Hvorfor skal vi bede?

Det nye menighedsråd

Brita holder foredrag om Ukraine

Betina og Michael er flyttet til
Østrup

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Hvorfor skal vi bede?

“Hvorfor skal vi bede?” – blev jeg spurgt om for nylig. Det var et spørgsmål, jeg ikke var forberedt på, men det lille ord ‘skal’ fik mig til først at fortælle, at jeg synes, der er forskel på at tilbede og på at bede. Jeg får i hvert fald selv lidt kuldegysninger, når der er noget, der minder om ‘skal’. Og at bede er for mig ikke noget, man skal, men noget man kan. At der så skal være bøn i forbindelse med en gudstjeneste er noget andet, men det var ikke sådan, jeg hørte eller forstod spørgsmålet.

Jeg forstod nærmere spørgsmålet som en undren over, hvad det at bede skulle hjælpe. Og jeg svarede derfor, at når man beder til Gud, så gør man plads til at noget kan ske.

At ønske eller at bede

Jeg var som nævnt ikke forberedt på spørgsmålet, men syntes efterfølgende egentlig meget godt om mit svar. Jeg har nemlig før haft det lidt svært med at forklare, hvad forskellen er på at ønske og på at bede. Fx kan man godt ønske sig 1.000 kr. i gave til sin konfirmation – eller et hvilket som helst andet beløb – men jeg synes, at det skurer i ørerne, når nogen beder om 1.000 kr. i en bøn. – Jeg har dog aldrig hørt nogen sige, at de beder om penge for at gøre plads til dem, så tror jeg, at jeg denne gang fik forklaret forskellen på at ønske og på at bede.

At gøre plads til noget nyt

Når man i en bøn gør plads til at noget kan ske, så har man – synes jeg – samtidig også overladt det til Gud, OM det er noget, der skal ske. Det er ikke noget, man kan stille krav om. På den anden side har man måske sat sig selv lidt i spil, fordi når man gør plads til at noget kan ske, så har man for mig at se også forberedt sig på, at dette ‘noget’ er muligt. Med det mener jeg, at når man selv har fokus på det, er man nok

også bedre i stand til at få øje på det, hvis dette nye nærmer sig.

Det er dog ikke sikkert, at dette nye lige kommer, som man forventer det. Men som jeg ser det, kan det BÅDE at gøre plads til noget nyt OG at overlade det til Gud give mulighed for ikke kun det, man kan forestille sig, men også mulighed for noget, man slet ikke kunne forstille sig på forhånd.

At give slip

Min egen erfaring er, at hvis jeg er alt for optaget af, hvad det præcis er, jeg ønsker, der skal ske, har jeg svært ved at løsrive mig fra den situation, jeg står i, og som jeg jo ønsker en ændring af. Mine tanker og følelser fastholdes af det, som jeg ønsker, der skal ændres. Og da det som regel er noget, jeg opfatter negativt, så forbliver mine tanker mørke og mit humør dårligt. Men I jo højere grad, jeg kan give slip på det, jeg er utilfreds med – og overlade det til Gud – jo nemmere er det for mig at ændre tanker og følelser. Og at gøre plads til noget nyt.

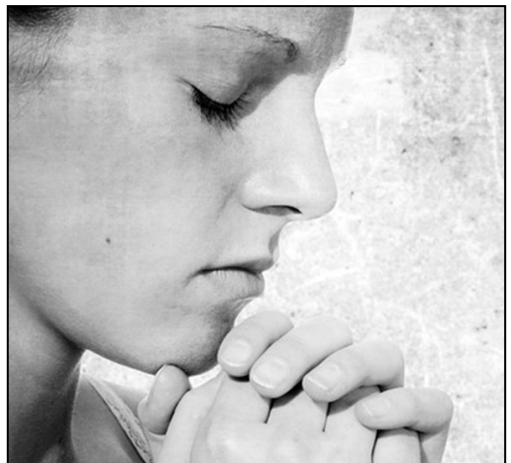

Foto: Pixabay.com

Kalender

**30.
JAN**

**27.
FEB**

**27.
MAR**

Menighedsrådsmøder

Den 30. januar kl. 19.00, den 27. februar kl. 19.00 og den 27. marts kl. 19.00 afholder Østrup-Skeby menighedsråd menighedsrådsmøder. Møderne er offentlige, og derfor er du velkommen til at møde op og se, hvad der sker i dit lokale menighedsråd.

Sted: konfirmandstuen ved Østrup præstegård.

**2.
FEB**

Kyndelmisse i Østrup kirke

2. februar kl. 10.30 er der kyndelmisse / lysgudstjeneste i Østrup kirke.

Kyndelmisse handler om Jesus som det lys, der sejrer over mørket og er samtidig en fejring af, at vi er halvvejs gennem vinteren. Gudstjenesten er smuk: vi går med lys, og vores kor, Gelænderlærkerne, synger med.

Efter gudstjenesten er der pandekager til alle.

**4.
FEB**

**4.
MAR**

Frokostklubben for mænd

Frokostklubben er den 1. tirsdag i måneden. Man tilmelder sig ikke, men møder bare op med sin madpakke og 40 kr. på lommen. Vi giver os god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag.

Tirsdag den 4. februar kl. 11 - 13

Adam Boas fortæller om sin morfar, Sophus Boas, der under 2. verdens krig besøgte danske frihedskæmpere i tyske fængsler, og som i 1951 var præst på hospitalsskibet "Jutlandia". Sted: Østrup præstegård

Tirsdag den 4. marts kl. 11 - 13

Vi mødes hos gartneriet, **Bygrowers**, der

ligger på Søndergade 67 i Otterup. Der får vi en rundvisning.

Man tager madpakken med, og der sørges for drikkevarer.

**19.
FEB**

Foredrag om Ukraine Ved Brita Kvist Hansen

Onsdag den 19. februar kl. 19.00 holder DR journalist, Brita Kvist Hansen, foredrag om Ukraine. Som omtalt i artiklen side 7 og 8 har Brita været udsendt til Ukraine i hele 2024. Foredraget kommer til at handle om de nære personlige møder men også om krigens helt store perspektiver.

Sted: konfirmandstuen ved Østrup præstegård.

**16.
MAR**

Fra vinter til vår koncert Kl. 19.00 i Østrup kirke

Lokalt, dvs. på Skovgyden, bor ægteparret Veronika og Albrecht Krauss. De er begge musikere og ansat i Odense Symfoniorkester, og de spiller hhv. violin og obo.

Ved koncerten spiller Veronika og Albrecht sammen med vores organist, Karin Rochler, og kirkens kor, Gelænderlærkerne.

Kom i godt humør af en koncert med sange og fællessange, der byder foråret velkommen.

Koncerten er gratis.

Tal med præsten

Det kan være en god ide at tale med præsten.

Præsten har tavshedspligt og samtalerne er gratis.

Ring eller skriv til Keld B. Hansen på tlf. 23 47 41 44 / kha@km.dk eller til Neel Christensen på tlf. 30 33 84 34 / npc@km.dk for at få en samtale eller aftal, at I mødes.

Det nye Østrup-Skeby menighedsråd

Østrup-Skeby menighedsråd består af 10 medlemmer, hvoraf halvdelen repræsenterer Østrup sogn, mens den anden halvdel repræsenterer Skeby sogn. Man vælges for 4 år ad gangen, og den nye periode startede den 1. december 2024. Arbejdsopgaverne består i at forvalte kirkeskattemidlerne bedst muligt. Man står for vedligehold af Østrup præstegård samt af Østrup, Skeby og Gerskov kirker, hvoraf de to første er middelalderkirker. Menighedsrådet er arbejdsgiver for to gravere, to kirkesangere og en organist, og man er ansvarlige for det kirkelige liv i de to sogne. I det følgende fortæller de 10 medlemmer en lille smule om sig selv.

Kirsten Broe, Østrup. Kontaktperson

Jeg sad i menighedsrådet for Østrup Sogn fra 2000 til 2004. Jeg valgte at træde ud efter én periode, da arbejde og meget andet fyldte i mit liv.

Jeg gik på efterløn i 2023, og nu er jeg nået dertil, hvor jeg igen har tid, overskud og naturligvis interesse for at tage del i det lokale liv omkring kirke og menighedsråd.

Ebbe Brøns, Østrup. Bygningskyndig

Ebbe er ny i menighedsrådet. Han fortæller, at det var nærliggende for ham at træde ind i det. Hans oldefar var nemlig domprovst i Odense, hans bedstefar var kirkesanger i Skeby, og hans forældre var for en del år siden med til at lave valgmenighed i Otterup. Han ser frem til arbejdet i menighedsrådet både som bygningskyndig og som medlem af "Kirkeliv"-udvalget. Ebbe har i mange år været med i gospelkoret Happy Voices.

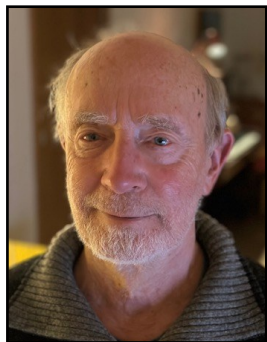

Yvonne Durup, Skovgyden i Skeby sogn

Har været i menighedsrådet i 4 år og har indtil for nylig været kontaktperson. Jeg har derfor lært meget om personaleforhold, fortæller hun. Det er en meget spændende og lærerig post, og der har de sidste par år været travlt med flere ansættelser. Det er rigtig skønt i menighedsrådet, fordi vi hjælper hinanden og bakker hinanden op.

Olle Fisker, Bor i Odense; har løst sognebånd. Formand
Har siddet i menighedsrådet i fire år, og har været for-
mand for menighedsrådet de sidste to år. Olle synes det
er rigtig spændende at sidde i menighedsrådet. Der er
mange udfordringer med hensyn til økonomi og priorite-
ring af opgaver, men også en fornøjelse, når noget lyk-
kes. Olle tager hatten af for dem, der er i menighedsrå-
det. Det er folk, der er meget ligetil.

Kaj Hovhave, Skovgyden i Skeby sogn

Kaj har været med siden 2016 og siger, det er rigtig
spændende at være medlem af menighedsrådet. Der er
mange relevante samtaler. I kirken har vi et godt samar-
bejde med skolen, og vi har børne- og ungdomskor.
Fremadrettet kan det måske motivere yngre folk til at gå
ind i menighedsrådet. Vi er 5 fra Skeby sogn og 5 fra
Østrup sogn, så vi repræsenterer hele området.

Anne-Marie Jensen, har boet på Bogø, men bor nu i
Otterup og har løst sognebånd

Har været med i menighedsrådet de sidstes 8 år. I perio-
der som suppleant, men nu som fast medlem. Er rigtig
glad for det. Man får en stor viden om, hvordan man
driver en kirke, og inden man går ind i menighedsrådet
drømmer man ikke om hvor stort et arbejde, det er.

Sheryl Nielsen, Har boet i Skeby sogn, men bor nu på
Slettensvej og har løst sognebånd. Kasserer

Sheryl har været i menighedsrådet siden 2016. Det er
spændende at være med, og det vigtigste er fællesska-
bet. Vi taler godt sammen og har det godt sammen. Vi
har også en god formand, der har styr på tingene. Jobbet
som kasserer er spændende. Det giver et godt indblik i,
hvad pengene går til.

Marianne Risum, Østrup

Er ny i menighedsrådet. Marianne har været med på Rejseholdet i mange år (Rejseholdet er frivillige, der læser tekster og på anden måde hjælper i gudstjenesten). Når Marianne har sagt ja til at være med i menighedsrådet, er det ud fra et ønske om at bidrage til lokalsamfundet og på den måde følge med i, hvad der sker. Er også aktiv i den lokale naturgruppe.

Steen Risum, Østrup. Næstformand

Jeg har været med i menighedsrådet i 10 år, men måtte desværre af arbejdsmæssige årsager forlade rådet midt i sidste periode. Jeg bestred i perioden flere forskellige udvalg.

Arbejdsmæssigt er alt faldet på plads, så derfor var jeg ikke i tvivl om at stille op igen. Arbejdet i menighedsrådet har fra dag et været af stor interesse, og jeg glæder mig til at arbejde videre, hvor jeg slap.

Esther B. Sørensen, Klintebjerg

I 28 år har jeg været i menighedsrådet, og det har givet mig mange gode oplevelser, spændende opgaver og berigende samvær. Kristendommen med de værdier, der er her, er jo fundamentet for vores danske kultur, og det er naturligt for mig at være med til at værne om dem! (Læs evt. Paulus` brev til Romerne kap.12 v.16-21!)

Der er ingen billeder af præsterne, Neel Praefke Christiansen og Keld B. Hansen, selv om de er medlemmer af menighedsrådet. Det må vente til en anden god gang :-). Der er heller ikke et billede af Gorm Skousen. Gorm er ikke medlem af menighedsrådet, men menighedsrådet har udpeget ham som kirkeværge, og det betyder, at han i det daglige udfører et stort arbejde med hensyn til vedligehold af præstegården og de tre kirker.

Det skal nævnes, at menighedsrådet har en række udvalg, som er:

Udvalg for Kirkeliv: Esther, Ebbe, Marianne, Yvonne, Keld og Karin (vores organist)

Grøn Kirke udvalg: Esther Kaj, Gorm, Henning (vores graver) og Keld

Udvalg for kirker og kirkegårde: Esther, Steen, Kaj, Olle og Gorm

Valgbestyrelse: Esther, Olle og Marianne

Ukraine tre år efter Rusland invaderede Hvad betyder krigen for os?

DRs udsendte reporter i Ukraine, Brita Kvist Hansen, kommer oprindeligt fra Brale i Østrup. I denne artikel skriver hun om nogle af sine mange oplevelser i det krigshærgede land, og den 19. februar kl. 19.00 kommer hun til Østrup og holder foredrag om Ukraine. Foredraget holdes i præstegårdens konfirmandstue, hvor alle naturligvis er velkomne.

Luftalarmens klagende tuden er den, jeg kender fra Skovløgkeskolen. Da jeg gik i skole, blev den afprøvet hver onsdag klokken 12. Det var ikke skræmmende. Bare en teknisk test.

Nu hører jeg den samme lyd igen. Men det er midt om natten, og jeg ligger i min seng på 12. sal i en lejlighed i Kyiv. Alarmens faldende og stigende tone lyder både ude fra gaden og fra telefonens alarm-app.

Så kører en fast rutine: Ind og tjekke på forskellige nyhedskanaler. Er det droner? Hvor langt er de nu? Eller er det missiler?

Designerne af alarm-app'en ved nok, at en del lægger sig om på den anden side og sover videre, for den har en endnu højere lyd til at angive "forhøjet fare".

Luftalarmerne blev en del af hverdagen, det år jeg var i Ukraine for DR som udsendt reporter. Det lyder underligt at sige, at man vænner sig til det.

For dagligt rammer de russiske angreb civile mål, dræber, sårer og ødelægger folks hjem og fremtid.

Men lige som ukrainerne kom jeg også til at afveje, hvordan truslerne kunne kombineres med søvn og arbejde. Hverdagen skal fortsætte, og terroren skal ikke få overtaget.

Ukrainsk modstandskraft

I det år, jeg har været i Ukraine, har jeg oplevet, hvordan krigen påvirker landet. Jeg har set mange eksempler på stærk overlevelsessevne.

Som mit møde med Jevhenija, en sej dame godt op i 80'erne, der flyttede tilbage til en landsby, der stadig er helt smadret og fyldt med ueksploderet ammunition. "Hvor skulle jeg ellers bo?!" svarede hun, når jeg spurgte, hvordan hun kan bo her. Hun viste mig den grøntsagskælder, hvor hun på vaklende knæ blev hjulpet i ly af sin søn under time-lange angreb. Der sad de så blandt henkogningsglassene med tomater og ventede på, at faren drev over.

Jeg ved ikke, om jeg selv eller nogen, jeg kender, ville have den styrke, sådan en gammel dame lyste af. Men måske vidste Jevhenija det heller ikke selv, inden hendes liv blev ramt af krigen.

Jeg har også fået den forstyrrende tanke, om der findes situationer, hvor håb er for meget. Håb imod al fornuft. Det tænkte jeg for mig selv, da jeg mødtes med en kreds af kvinder, der har det til fælles, at de ikke vil opgive håbet om, at deres kære er i live, selv om det er mere end et år siden, at de har hørt fra dem. Men så længe, deres pårørende ikke er fundet døde, og militæret ikke kan sige andet end at de er savnede, lever håbet. I den fortrolige støt-tegruppe af kvinder var der en ømhed og en omsorg, mens de trøstede hinanden og delte billeder af en søn, en bror og fotos fra et offentligt arrangement med de savnede sko stillet ud på en plads. " Mine venner orker ikke at høre på mig længere" sagde en af dem. Så havde hun fundet en ny kreds af nære i samme ubærlige *situation*.

”Sig tak derhjemme”

Og så har jeg, så snart jeg nævnte, at jeg er fra Danmark, mødt en meget stor taknemmelighed over for den hjælp, Danmark yder. Ukrainerne er helt bevidste om, at de er afhængige af hjælp udefra. Samtidigt var det en tak, udtrykt så indtrængende, at det var umuligt ikke at blive berørt. En følelse af, at det ikke alene er et spørgsmål om støtte fra regering til regering, men meget personligt.

Kirkegården i Lviv

Der er også en træthed at spore. Hvis vi ikke får endnu mere hjælp og Rusland bliver presset, så vinder vi jo ikke, og hvor mange skal så dø?

Krigskirkegården i Lviv er et af mange steder med helt friske grave. Mange har en lille bænk, for familien kommer ofte. Nogle af bænkerne har en venlig henstilling til udenforstående om ikke at sætte sig der. Vores kirkegårde har måske en enkelt grav med friske blomster. Men denne havde flere rækker. Et stort område ved siden af var allerede gjort klar til nye grave. Det talte sit eget dystre sprog om rettidig planlægning

Foredrag i Østrup

Jeg vil gerne fortælle om oplevelser i Ukraine, de nære og personlige møder. Samtidig vil jeg trække nogle perspektiver op, nu da det snart er tre år siden, Rusland invaderede Ukraine 24. februar 2022. En

krig som mange, og deriblandt jeg selv, ikke havde troet ville komme. En krig, der drastisk har ændret, hvordan vi ser fremtiden, hvordan vores fælles penge skal bruges, og om vi skal genoverveje, hvor trygge vi egentlig har grund til at føle os. Og hvad det egentlig er for et Ukraine, vi har bundet os så tæt til at ville hjælpe. Hvad med demokratiet, hvad med korruptionen?

Brita Kvist Hansen

Der er mange krige og katastrofer i verden, og vi kunne hjælpe mange steder. Så hvad er der på spil for os i forhold til ukrainerne?

Jeg er uddannet journalist, var i praktik på DR Fyn og har arbejdet hos Radioavisen og nu DR Nyheder siden 1991. I mange år har jeg løbende dækket Rusland og på det seneste intensivt Ukraine.

Vil du med på Rejseholdet?

Måske kunne du tænke dig at være med på Rejseholdet, som er et hold af frivillige, der er med til at bestemme salmer ved gudstjenesterne, og som fx læser tekster op. Hvis du gerne vil høre mere, så kontakt præsten / Keld på 23474144.

Klar til fremtiden i Østrup

Betina og Michael Bünger

Betina og Michael Bünger har boet i det gule murstenshus på Strøbyvej 64 i Østrup i snart 4 år. De flyttede hertil fra Odense med livet fuld af hunde og en hjemmeboende teenagedreng. Mellem hverdagens gøremål og prioriteringer ombygger de huset til fremtiden.

Et hundekor lyder fra det tilstødende værelse, og Betina tysser på dem ved navn; "Nej Amira, også dig Eevee!" - for hun kan nemlig høre på bjæffet, hvem der gør. Efter et stykke tid, hvor der ikke er udsigt til, at der bliver stille, bliver døren til værelset åbnet, og et virvar af pels kommer tromlende ind i stuen i begejstret bjæffen. De fem Bichon Havanais'ere hilser på og gennes da op i sofaen, hvor de beordres til at slappe af og tie stille. Det er dog en større udfordring

end som så, men pludselig har de fordelt sig på puder, stole og sofaer rundt omkring i stuen, og der falder ro på flokken. Netop hundene nævnes som den første årsag til at Michael og Betina, ad omveje, er endt i Østrup. De boede i Åløkkekvarteret, "men vi fik for mange hunde!" griner Betina og de måtte derfor finde et andet sted at bo. "Det er sådan, at så fik vi en - så fik vi to - så kom vi til at beholde en hvalp - og så kom vi til at beholde en hvalp, og så var der nogen, der ringede og bad om hjælp, og så kom vi til at sige ja til at få en mere."

Betina og Michael har flere børn tilsammen, end de har hunde. De er en stor sammenbragt familie, hvor Betina bragte tre børn med, Michael havde to børn, og sammen har de en efternøler, Johan, der nu er 17 år og bor med dem i Østrup.

Betina og Michael har været sammen i 22 år, men egentlig har de kendt til hinanden helt fra de var børn. De boede tæt på hinanden, deres forældre og søskende har set til hinanden, og de har haft den samme omgangskreds. *"Han forsøgte at score mig, da jeg var 17, men jeg var ikke interesseret"* fortæller Betina. Så først da de var omkring 30 år, mødte de altså hinanden 'på den måde' og blev en familie. Det var Betinas mellemste søn, der havde givet Michael Betinas telefonnummer – Michael var hans taxachauffør, *"så han kan ikke klage over sin stedfar, for han har selv fundet ham – det har han nu heller aldrig gjort,"* fortæller Betina med et smil. I dag er børnene henholdsvis 34, 32, 28, 27, 23 og 17 år, og så er der kommet tre svigerbørn til, tre børnebørn samt to ekstra hunde. De ses til fælles middage, hvor der grilles – på kulgrill selvfølgelig(!) understreger Michael.

"Jeg har altid været vild med den udestue!"

Da Betina og Michael og alle deres hunde skulle finde et andet sted at bo end Åløkke, havde de egentlig fundet et kæmpe stort sted i Lumby Taarup, hvor de havde planer om, at der skulle bygges lejligheder ovenpå, og hvor nogle af deres voksne børn kunne flytte ind. Men dagen inden Betina og Michael skulle skrive under på det store hus, havde ejerne solgt det til en anden familie! De måtte finde på noget andet igen. Betina har en veninde i Østrup, som hun gennem tiden er kørt ud for at besøge. På disse ture er hun kørt forbi det gule hus i Østrup, hvor hun er blevet draget af den hyggelige udestue. *"En dag skulle jeg ud og besøge hende og så at der var et til salgskilt. Så tænkte jeg 'Åhhh – jeg skal virkelig høre efter hvad de siger?'"* Michael og Johan har altid sagt, at de ville herud og bo, men

Betina, Michael og deres fem hunde

jeg ville ikke udenfor Odenses grænser, fordi jeg gad ikke at være den der mor, der skulle ligge og køre frem og tilbage hele tiden – og hvad er jeg blevet?'

Med en teenagesøn, der ovenikøbet cykler på professionelt plan, bliver det til en del kørsel. Til gengæld havde Betina ikke langt på arbejde inden hun måtte sygemeldes pga. fibromyalgi. Her arbejdede hun nemlig i den private dagpleje, "Påfuglen", som ligger skråt over for. Betina elsker at være sammen med børn og har fra hun var lille vidst, at hun skulle passe børn. Nu bliver det til et par besøg i ny og næ i Påfuglen, når hun savner det for meget og kroppen kan klare det. Michael er sømand og sejler fragtrute mellem Sverige og England. Når han er hjemme, arbejder han også for Skandinavisk Stål og Plast i Lunde.

Huset skal fremtidssikres

"...Vi vil gøre huset ældrevenligt. Nu ved vi fra min mor og far, at da de blev syge, kunne de ikke få lov til at bo sammen, fordi hun skulle have hjemmehjælp. Det vil vi gerne forberede os på allerede nu, så vi i hvert fald er 100 på, at vi ikke bliver skilt ad". Så selvom de nu kun er omkring de 50 år, er ønsket om at fremtidssikre huset ekstra relevant i lyset af Betinas smertesygdom. Den udviklede sig i 2009 og medfører, at hun har udsigt til at skulle leve for få midler og blive mere og mere fysisk begrænset.

Og hvad angår at skrue ned for de løbende udgifter er både Betina og Michael lidt nogle energinørder. De har i processen fået installeret en varmepumpe, de har fået installeret solceller med batteri og købt en elbil. Alt sammen med henblik på at blive så uafhængige af en energiudgift som muligt. På deres app kan de tilmed se, hvor meget CO2 de har reduceret, hvor meget kul de har sparet, samt hvor mange træer de har reddet/plantet. Selvom solcellerne har været dyre at installere, giver de allerede kontante fordele, som med tiden vil lette en del i budgettet. De ønsker sig som det næste en lille vindmølle, som kan supplere solcellerne.

Ombygningen og tilpasningen af det gule hus er omfattende og endnu ikke færdig, og den ene væg i stuen er da også en midlertidig rå gipsvæg. De giver hele huset en ordentlig omgang; gulvvarme i hele huset skal etableres, indretningen ændres og optimeres, nyt køkken, etablering af handi-captoilet og nyt el står for skud.

Også haven skal tilpasses deres behov og mulighed for pasning. Men de tager det i det tempo, som livet byder dem, hvor både helbred, arbejde, hunde og børn skal gå op i en højere enhed.

På spørgsmålet om det virkelig er det store arbejde værd, smiler de begge og siger *"Jamen det er fordi, vi kan godt lide at gå og lave det! Vi kan godt lide det."* De nyder at gå og planlægge og nusse med at gøre det til deres helt eget hjem.

Hundene begynder at røre på sig, én ønsker at komme en tur i haven, en anden vil have nus og til sidst samles de alle til et 'familiebillede'.

Folkekøkken Skovløkken

Foråret 2025

(Et super godt tilbud om fællesspisning)

Sted: Østrup Forsamlingshus, Strøbyvej 51
Tid: kl. 17.30 den første onsdag i hver måned: 5/2; 5/3, 2/4; 7/5; 4/6.

Pris:

Voksne: 65 kr. Børn (3-12 år): 30 kr.
Børn (0-2 år): Gratis
Vand: 5 kr. Sodavand: 10 kr. Øl: 15 kr.
Vin: 130/65 kr.
Kaffe/The: Gratis. Kage 5 kr.

Tilmelding:

Tilmelding skal ske fredagen FØR folkekøkken-onsdag og sker ved betaling til Gry på mobilepay: 28973158. HUSK at angive hvor mange I kommer (børn/voksne/gratisbørn), samt angiv allergener eller vegetarønsker. (Hvis du ikke har mobilepay, så ring/sms til Gry).

GUDSTJENESTER I GERSKOV, SKEBY OG ØSTRUP KIRKER

Hvornår	Gerskov	Skeby	Østrup
Søndag 2/2 Kyndelmisse/lysgudstjeneste KBH			10.30*
Søndag 9/2 NPC			11.00
Søndag 16/2 NPC		11.00	
Søndag 23/2 KBH	10.30		
Søndag 2/3 Fastelavn NPC			11.00
Søndag 9/3 KBH		10.30	
Søndag 16/3 NPC			10.30
Søndag 23/3 KBH	10.30		
Søndag 30/3 NPC			11.00
Søndag 6/4 Maria bebudelses dag NPC		11.00	

*** = Kirkens kor, Gelænderlærkerne og ELITE-lærkerne, deltager i gudstjenesten**

Sognepræst og provst Keld B. Hansen, 23474144; **Sognepræst** Neel Christiansen, 30338434; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker** Henning Madsen, 41263411; **Korleder for Gelænderlærkerne:** Karin Bloch Rochler, 61285162

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

NAVNE

Døde:

Jakob Jeppesen
Poul Kirsby Madsen

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.